

Пенчо Славейков

Усойно, миловидно цвете...

Усойно, миловидно цвете,
сираченце на пролетта,
останало да вехнеш в самост
на майка си подир смъртта!

Доведе ме при тебе sluка
нечакана, в неогден час –
откъснах те, цветенце свидно,
от твоя дъх примамен аз.

И споменът за теб, горкичко,
сърце ми още все гнети...
А може би увяхна с радост
под моите милувки ти!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6602>]